

[Gert Petersen]

NATOs ministerråd har haft lejlighed til at vurdere forhandlingsforløbet.

Det er lige så indlysende, at når regeringen skal arbejde aktivt for at fremme synspunkterne i 26. maj-dagsordenen, må regeringen på dette NATO-møde forlange og arbejde for, at der skal forhandles videre, at udstationeringen udsættes, mens der forhandles, og at Andropovs seneste tilbud behandles helt seriøst, fordi det kan bane vej for virkeliggørelse af to andre afgørende elementer i vedtagelsen af 26. maj, nemlig en væsentlig reduktion af det sovjetiske arsenal og ingen udstationering af nye NATO-raketter.

Talrige meningsmålinger og de mest omfattende massedemonstrationer siden 1945 har vist, at der i den vesteuropæiske befolkning er et klart flertal mod raketudstationeringen. Vi er i den enestående situation, at det danske folketing er det eneste repræsentative organ i NATO-staterne bortset fra Grækenland, hvori denne folkevilje er slået igennem. Slår den også igennem i regeringen? Det er spørgsmålet.

Jeg mener i hvert fald, at det pålægger Danmark et særligt ansvar og en særlig forpligtelse, ikke over for USA, ikke over for den abstraktion, der hedder NATO, men over for folkene i vores egen verdensdel, og denne forpligtelse må Danmark leve op til.

Vi kan støtte den af hr. Lasse Budtz foreslåede dagsorden.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg tror, det er gået andre medlemmer, som det er gået mig, at man under denne debat af og til føler, der er noget underligt uvirkeligt over den. Hvordan kan vi i ramme alvor sidde her og diskutere, hvad NATO bør gøre her og dér, hvad USA bør gøre, og hvad den og den bør gøre? Hvordan kan vi gøre sådan noget i ramme alvor? Det kan da kun være til vores egen lille akademiske fornøjelse, for det når da aldrig et skridt videre. Uanset hvor smilende og dygtig udenrigsministeren er til at lægge det frem, er der da ikke én, der et øjeblik vil hæfte sig ved noget af det, for der er jo ikke ét nyt synspunkt i det. Det er vendt og drejet i forvejen i samtlige lande af samtlige partier. Apropos dette så jeg i aftes i TV, at på Det kgl. Teater vil man til at sætte »Erasmus Montanus« op i

ny indstudering med eksperter og sådan noget. Jeg er bange for, at der er nogle, der finder på at tage debatten i dag og så sætte »Den politiske kandestøber« op i ny indstudering. Så kan det være, nogle af medlemmerne kommer på TV-skærmen ad den vej.

Jeg finder virkelig, at det er helt uvirkeligt, og her må jeg rose hr. Steen Folke. Jeg synes, hr. Steen Folke havde fat i det rigtige. Hr. Steen Folke var lige ved at synge, men det kan han nok ikke, derfor lod han være med det, og tak for det, men han sagde i hvert fald vers – det viste sig senere ikke at være hans egne, men det blev de ikke hverken bedre eller ringere af, og i virkeligheden har hr. Steen Folke ret i at sætte det på vers. Påstande, der enten er aldeles tåbelige eller aldeles latterlige, kan man bare sætte på vers, så gør det ingenting, for så er der ingen, der tager det alvorligt, og hr. Steen Folke forstod selv situationen, for han sluttede med sådan let undskyldende at sige: der kan ikke gives bedre motivering for dagsordenen. Nej, det tror jeg i og for sig han havde ret i. I hvert fald var den, som hr. Lasse Budtz gav bagefter, ikke bedre, det er fuldstændig rigtigt. Så kom fredsduen, men ved et teknisk uheld kom den for sent. Det var statsministeren, der fik fredsduen som en hilsen, og ikke hr. Steen Folke, hvor den formentlig skulle have hørt hjemme, men sådan noget kan jo ske.

Man har længe prøvet på her i landet at skabe en krigsfrygt. Hvorfor dog? Vi har vel aldrig været fjernere fra en krig i vor del af verden, end vi er i dag. Jo, jeg kan godt forstå, hvorfor man gerne vil gøre det. Det har nemlig én alvorlig bivirkning, den, at det tilslører de faktiske forhold, og det gør også, at vi alle sammen ikke tænker så klart og ikke vurderer så nøgternt, hvis vi gribes af denne krigsfrygt, derfor kan det være ganske udmærket at sprede den, men den er totalt ubegrundet. Det er vigtigt, at man får *det* klargjort for befolkningen, men det er også vigtigt at få klargjort for befolkningen, at det raketspørgsmål, som vi nu skal have hevet frem den ene gang efter den anden, er af ganske underordnet betydning i den samlede sikkerhedspolitik. Det er inden for hele den atomare udvikling af underordnet betydning. Der står langt større ting på spil i forbindelse med andre atomvåben end blot med disse få her i Vesteuropa, sandelig også i den samlede sikkerhedspolitik. Jeg synes, det er vigtigt